

МУЗЕЙ НА БЪЛГАРСКОТО ВЪЗРАЖДАНЕ И ОСВОБОЖДЕНИЕ

Покорението на българската земя отъ турцитѣ не спрѣ мѫжествената борба, водена отъ нея, спрѣмо иноплѣменното, иновѣрното и варварско иго. Българскиятъ народъ, прѣдоставенъ самъ на себе си, безъ всѣка надежда за добиване на свободата, безъ спиръ продължаваше да отстоява послѣднитѣ искри на свободата и независимостта, да защитава своите народни учрѣждения; въпрѣки всички вражески тегоби надъ българския народъ, той не изгуби мѫжество да ратува за запазване народни завѣти. Но и въ тая отчаяна борба „силитѣ бѣха неравни“: частъ отъ българското население се спасяваше отъ тяжестта на борбата съ бѣгство и изселяване, отъ начало въ крайнинитѣ на поробеното отечество, а отъ послѣ и въ чужди и далечни страни. Запустѣха красни кѫтове и плодородни поля, людето на моралната снажност бѣха сразени. Клета сѫдба настана въ нашата майка България — тежка мѫжка изпитваше българскиятъ народъ! Сърдцераздирателна гладка подтисваше душата; гѣста и мрачна мъгла обхващаще небосклона на родната ни земя; помраченъ е и по нинѣ голѣмъ неговъ дѣлъ — Македония — неозарена още отъ блѣсъка на свободата.